

Nr 76.

Ankom till riksdagens kansli den 23 maj 1939 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående införande av förbud för markägare att vid vägkorsningar m. fl. platser hava prydnadshäckar och dylikt över viss höjd.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 102, av herr *Gardell* har påyrkats, att riksdagen ville besluta sådana bestämmelsers införande i lag om allmänna vägar av den 7 juni 1934 att markägare invid allmän väg förbjudas att vid vägkorsningar eller då enskild väg anknyter till allmän väg ha prydnadshäckar o. dyl. till större höjd än en meter.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning införskaffat utlåtanden över motionen från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt svenska vägföreningen.

Det i förevarande motion upptagna spørsmålet hänför sig till innehållet uti 33 § lagen den 7 juni 1934 (nr 241) om allmänna vägar, vilken paragraf är av följande lydelse:

»Är för vinnande av fri sikt, för vägs upptorkande eller för hindrande av snösamling å väg erforderligt, att träd eller buske borthugges eller att träd kvistas, eller påkallas eljest i trafiksäkerhetens intresse sådan åtgärd, må, därest överenskommelse med jordägaren icke kan träffas, vägnämnden föreskriva skyldighet för jordägaren att inom viss tid ombesörja den erforderliga röjningen. Nämnden äger tillika föreskriva, att det område, föreläggandet avser, skall, intill dess annorlunda bestämmes, genom jordägarens försorg hållas fritt från skymmande träd och buskar på sätt i beslutet närmare angives.

Uppkommer i anledning av föreläggande, varom nu är sagt, avsevärd skada, skall väghållaren gälda ersättning med belopp, som bestämmes av vägnämnden.»

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i ärendet anfört följande:

Med hänsyn till föreskrifterna i 33 § väglagen om befogenhet för vägnämnd att föreskriva skyldighet för jordägare att borthugga eller kvista träd eller buske, där så är erforderligt för vinnande av fri sikt, är, enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens mening, ifrågavarande tillägg icke erforderligt, vadan motionen icke torde böra föranleda någon riksdagens vidare åtgärd.

Svenska vägföreningen:

Vägföreningen kan icke tillstyrka bifall till motionen, när den synes kunna innebära ett alltför hårt ingrepp i den enskildes förhållanden.

Motionären talar om dem, som »ha förmånen av att bo vid allmän väg». Att bo vid en allmän väg med mera livlig trafik torde numera knappast anses som en fördel utan snarare som en nackdel med hänsyn till de obehag, bl. a. buller och damm, som trafiken medför. En hög och tät häck kan i många fall vara den invid vägen boendes enda möjlighet att utestänga landsvägsdammet och skydda sig för obehörig insyn. Ehuru det är otvivelaktigt, att höga häckar kunna vara till men för trafiksäkerheten, synes det dock som om gällande vägslag (§ 33 i Lag om allmänna vägar den 7 juni 1934) skulle lägga tillräckliga medel i vederbörande vägmyndighets hand att åstadkomma erforderlig röjning, särskilt som enligt lagparagrafen ersättning till jordägare endast skall utgå, då *avsevärd* skada uppstått.

Utskottet.

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna vill utskottet erinra om att vägnämnd jämlikt bestämmelserna i 33 § lagen om allmänna vägar äger befogenhet att föreskriva skyldighet för jordägare att inom viss tid ombesörja erforderlig röjning av träd och buskar, som äro till hinder för fri sikt vid väg. Med hänsyn till omförmälda stadgande synes det utskottet icke vara påkallat att i denna vägslag införa det av motionären föreslagna förbudet mot att vid vägkorsningar eller då enskild väg anknyter till allmän väg ha prydnadshäckar och dyligt till större höjd än en meter. I detta sammanhang torde vidare uppmärksammas, att i det förslag till lag om enskilda vägar, som framlagts till årets riksdag och som utskottet tillstyrkt, intagits bestämmelser under 13 §, enligt vilka intressent i enskild väg kan berättigas att röja träd och buskar till vinnande av ökad trafiksäkerhet. Utskottet finner alltså icke anledning att tillstyrka förevarande förslag till ändring i allmänna vägslagen.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II: 102, i den mån den ej kan anses besvarad genom vad utskottet anført, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 23 maj 1939.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Carl Eriksson, Granath, Tjällgren, Gabrielson, Hansson, Anderberg* och *Gottfrid Karlsson*; samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Björnlunda, *Hedlund* i Häste, *Carlström, Casenberg, Andersson* i Tungelsta, *Ericsson* i Sörsjön, *Gustafson* i Dädesjö och *Pettersson* i Dahl.